Dosarul nr. 5r-2665/2026
4-26087164-12-5r-09072026

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

12 noiembrie 2026 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Sergiu Ciobanu
grefier Maria Darie
cu participarea:
reprezentantul petentului Rodica Scurtu
agentului constatator Regina Ciobanu

examinând în ședință publică, contestația depusă de administratorul ***** ***** împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria IPN 01 nr. 001447 din 27 mai 2026, încheiate de către agentul constatator - Cătălina Oprea, din cadrul Inspectoratului de Stat pentru Supravegherea Produselor Nealimentare și Protecția Consumatorilor și deciziei de sancționare contravențională din 16 iunie 2026, în baza art. 344 alin. (3) lit. d) din Codul Contravențional, instanța de judecată,-

C O N S T A T Ă:

La data de 27 mai 2026, agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Stat pentru Supravegherea Produselor Nealimentare și Protecția Consumatorilor, Cătălina Oprea, a încheiat procesul-verbal cu privire la contravenţie seria IPN 01 nr. 001447, iar la 16 iunie 2026, de către șeful Inspectoratului de Stat pentru Supravegherea Produselor Nealimentare și Protecția Consumatorilor, Sergiu Dărănuță, a fost emisă decizia de sancționare contravențională, prin care ***** a fost sancționată cu amendă în mărime de 200 unități convenționale, ceea ce constituie suma de 10 000 lei, în baza art. 344 alin. (3) lit. d) din Codul Contravenţional, pentru faptul că, SRL***** în perioada 18 ianuarie 2026 - prezent, aflîndu-se în mun. Chișinău, bd. Ștefan cel Mare și Sfînt nr. 8, centrul comercial *****, magazinul*****, a săvîrșit fapta contravențională prin utilizarea de către comerciant a unor practice incorecte care denaturează sau sunt susceptibile să denaturize în mod essential comportamentul economic al consumatorului mediu, manifestate prin inducerea în eroare a consumatorului cu privire la existența unei reduceri reale, a unui avantaj economic și a costului efectiv al tranzacției. Astfel, la data de 18 ianuarie 2026, cet. Olga Țurcan a achiziționat din magazinul*****, un telefon mobil „iPhone 17 Pro Max 256 GB SS Deep Blue”, prin intermediul programului Trade-in, cu predarea telefonului personal „iPhone 13 256 GB Midnight RA”. Consumatorului i-au fost prezentate informații neclare și contradictorii referitoare la prețul produsului, condițiile acordării ofertei „credite 0%”, conținutul și costurile „pachetului avantajos”, precum și modalitatea de aplicare a programului Trade-in, fără ca aceste informații să fie expuse clar, complet inteligibil. Totodată, comerciantul nu a confirmat existența reală a prețului anterior de 33 099,00 lei utilizat pentru promovarea reducerii, cee ace a creat aparența unui avantaj commercial fără support factual, fiind astfel susceptibil să influențeze decizia economică a consumatorului.

La 29 iunie 2026, administratorul ***** ***** a depus prin intermediul Inspectoratului de Stat pentru Supravegherea Produselor Nealimentare și Protecția Consumatorilor o contestație împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție din 27 mai 2026 și a deciziei de sancționare contravențională din 16 iunie 2026.

În motivarea contestației, acesta a menționat că, nu este de acord cu procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare contravențională, din motivul lipsei faptei contravenționale, argumentele de fapt și de drept fiind pe larg enunțate în contestația depusă.

Solicită reprezentantul petentului anularea procesului-verbal cu privire la contravenție din 22 mai 2026 și decizia de sancționare din 16 iunie 2026, precum și încetarea procesului contravențional.

Reprezentantul petentului, în ședința de judecată, a susținut pe deplin contestația înaintată, solicitând admitere acesteia cu anularea deciziei de sancționare.

În ședința de judecată, agentul constatator, a solicitat respingerea contestației, cu menținerea actelor întocmite legal.

Audiind opinia participanților la proces, examinând probele administrate întru dovedirea celor invocate și raportându-le, per ansamblu, la prevederile legale ce guvernează spața, instanța consideră necesar de a respinge contestația înaintată, ca fiind neîntemeiată, reieșind din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 8 alin. (2) din Codul Contravenţional, este supusă răspunderii contravenţionale numai persoana care a săvârşit cu intenţie sau din imprudenţă o faptă prevăzută de legea contravenţională.

Potrivit art. 10 din Codul Contravenţional, constituie contravenţie fapta – acţiunea sau inacţiunea – ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decît infracţiunea, săvîrşită cu vinovăţie, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod şi este pasibilă de acţiunea contravenţională.

În corespundere cu art. 14 alin. (1) din Codul Contravenţional, contravenţia se săvîrşeşte cu intenţie sau din imprudenţă. (2) - contravenţia se consideră săvîrşită cu intenţie dacă persoana care a săvîrşit-o îşi dădea seama de caracterul prejudiciabil al acţiunii sau inacţiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, a dorit sau a admis în mod conştient survenirea acestor urmări.

Cu întâietate, instanța de judecată stabileşte că, contestaţia este depusă în termen de 15 zile de la data emiterii deciziei de sancţionare, iar în asemenea împrejurări prevederile art. 448 alin. (1) din Codul Contravenţional, fiind respectate pe deplin.

În raport cu dispoziţiile art. 448 alin. (1) din Codul Contravenţional, conform cărora contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, ori procurorul, dacă este parte în cauza contravenţională, în cazul în care nu sunt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de acest cod, este în drept să conteste decizia emisă în privinţa cauzei contravenţionale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părţile care nu au fost prezente la şedinţa de examinare a cauzei contravenţionale, de la data înmânării copiei de pe decizia respectivă, în condiţiile art. 447^1 alin. (8).

În aceeași ordine de analiză, instanța reține că, potrivit art. 448 alin. (8) din Codul Contravențional, pentru contestația depusă împotriva deciziei de aplicare a sancțiunii contravenționale se percepe o taxă de timbru în mărimea prevăzută de Legea taxei de stat nr. 213/2023.

În conformitate cu art. 2 alin. (1), (4) din Legea taxei de stat nr. 213 din 31.07.2023, Taxa de timbru este o sumă de bani care se percepe, o singură dată, de la persoanele fizice și juridice pentru intentarea unui proces judiciar civil, de contencios administrativ, precum și pentru fiecare contestație împotriva deciziei agentului constatator asupra cauzei contravenționale atât în primă instanță, cît și în căile de atac. Taxa de timbru constituie 200 de lei.

La materialele cauzei, se regăsește confirmarea de achitare a bonului de plată nr. 62155018181000002 din 03 august 2026, prin care se confirmă că, reprezentantul petentului, a achitat taxa de timbru în sumă de 200.00 lei.

În accedere cu art. 440 alin. (1) din același Cod, constatarea faptei contravenţionale presupune o activitate de colectare și de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei desfășurată de agentul constatator, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, după caz, a dosarului către funcţionarul abilitat să examineze cauza contravenţională, din cadrul autorităţii din care face parte agentul constatator, către instanţa de judecată sau către un alt organ, spre soluţionare.

Conform art. 442 alin. (1) din Codul contravenţional, procesul-verbal cu privire la contravenţie este un act prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de către agentul-constatator pe baza constatărilor personale și a probelor accumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui.

În speţă s-a constatat că, la data de 27 mai 2026, agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Stat pentru Supravegherea Produselor Nealimentare și Protecția Consumatorilor, Cătălina Oprea, a încheiat procesul-verbal cu privire la contravenţie seria IPN 01 nr. 001447, iar la 16 iunie 2026, de către șeful Inspectoratului de Stat pentru Supravegherea Produselor Nealimentare și Protecția Consumatorilor, Sergiu Dărănuță, a fost emisă decizia de sancționare contravențională, prin care administratorul ***** ***** a fost sancționată cu amendă în mărime de 200 unități convenționale, ceea ce constituie suma de 10 000 lei, în baza art. 344 alin. (3) lit. d) din Codul Contravenţional, pentru faptul că, SRL***** în perioada 18 ianuarie 2026 - prezent, aflîndu-se în mun. Chișinău, bd. Ștefan cel Mare și Sfînt nr. 8, centrul comercial *****, magazinul*****, a săvîrșit fapta contravențională prin utilizarea de către comerciant a unor practice incorecte care denaturează sau sunt susceptibile să denaturize în mod essential comportamentul economic al consumatorului mediu, manifestate prin inducerea în eroare a consumatorului cu privire la existența unei reduceri reale, a unui avantaj economic și a costului efectiv al tranzacției. Astfel, la data de 18 ianuarie 2026, cet. Olga Țurcan a achiziționat dein magazinul*****, un telefon mobil „iPhone 17 Pro Max 256 GB SS Deep Blue”, prin intermediul programului Tradeăin, cu predarea telefonului personal „iPhone 13 256 GB Midnight RA”. Consumatorului i-au fost prezentate informații neclare și contradictorii referitoare la prețul produsului, condițiile acordării ofertei „credite 0%”, conținutul și costurile „pachetului avantajos”, precum și modalitatea de aplicare a programului Trade-in, fără ca aceste informații să fie expuse clar, complet inteligibil. Totodată, comerciantul nu a confirmat existența reală a prețului anterior de 33 099,00 lei utilizat pentru promovarea reducerii, cee ace a creat aparența unui avantaj commercial fără support factual, fiind astfel susceptibil să influențeze decizia economică a consumatorului.

Prin art. 344 alin. (3) lit. d) din Codul Contravenţional se instituie, încălcarea regulilor privind protecţia consumatorilor prin utilizarea de către comerciant a practicilor comerciale incorecte (înşelătoare şi/sau agresive) care denaturează sau sunt susceptibile să denatureze în mod esenţial comportamentul economic al consumatorului mediu la care ajung sau căruia li se adresează ori al membrului mediu al unui grup, în cazul când practicile comerciale sunt adresate

unui anumit grup de consumatori, se sancționează cu amendă de la 100 la 200 de unități convenționale aplicată persoanei cu funcție de răspundere, cu amendă de la 200 la 500 de unități convenționale aplicată persoanei juridice.

Astfel, se constată că, dispozițiile legale pertinente au fost corect menționate de către agentul constatator, sancțiunea fiind aplicată cu respectarea prevederilor legale referitoare la cuantumul minim şi maxim al amenzii.

Cu referire la legalitatea procesului-verbal cu privire la contravenție, analizînd cuprinsul acestuia prin raportare la cerințele prevăzute de lege sub sancțiunea nulității absolute, instanța de judecată constată că dispozițiile legale în materie au fost respectate. Astfel, procesul-verbal nu cuprinde toate mențiunile prevăzute de art. 443 din Codul Contravenţional, însă acestea nu afectează în mod esențial fondul cauzei, iar sub sancţiunea nulităţii absolute, descrierea faptei fiind detaliată, cu arătarea tuturor împrejurărilor în care contravenţia a fost săvârșită, inclusiv a datelor de identitate ale făptuitorului, fiind indicat locul săvîrșirii acesteia, figurînd semnătura agentului constatator și a reprezentantul petentului.

În ceea ce priveşte temeinicia procesului-verbal cu privire la contravenţie**,** instanța va reţine aplicabilitatea în speţă a dispoziţiilor art. 6 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului, astfel cum au fost acestea interpretate în jurisprudenţa Curţii Europene a Drepturilor Omului, care are caracter obligatoriu pentru statele semnatare.

Norma pretinsă a fi încălcată de către ***** adică art. 344 alin. (3) lit. d) din Codul Contravenţional, este adresată tuturor persoanelor fizice și juridice şi nu privește o categorie aparte de persoane, scopul aplicării acestei sancţiuni fiind deopotrivă punitiv şi preventiv, astfel încât sunt valabile garanţiile prevăzute de art. 6 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului privind dreptul la un proces echitabil în materie penală (*Lauko v. Slovacia*, 2 septembrie 1998; *Nicoleta Gheorghe v. România*, 3 aprilie 2012, §§25-26). Articolul 6 §2 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului garantează dreptul la respectarea prezumţiei de nevinovăţie, ca element al dreptului la un proces echitabil în materie penală.

De menţionat că, procesul-verbal de constatare a contravenţiei este un act administrativ cu caracter individual şi se va bucura de prezumţia de veridicitate aplicabilă actelor administrative, în măsura în care a fost întocmit legal. După cum rezultă din analiza de mai sus, procesul-verbal a fost întocmit cu respectarea tuturor dispoziţiilor legale, astfel încât consemnările făcute de către agentul constatator în cuprinsul acestuia referitoare la situaţia de fapt beneficiază de prezumţia de veridicitate, prezumţie simplă care poate fi răsturnată prin orice mijloc de probă.

Fapta reţinută de către agentul constatator prin procesul-verbal cu privire la contravenţie contestat, întrunește elementele constitutive ale acestei contravenţii. Reprezentantul petentului nu a făcut dovada celor susţinute prin contestaţie, în sensul că, nu se face vinovat de fapta reţinută în sarcina sa de agentul constatator, adică încălcarea regulilor privind protecţia consumatorilor, obligaţie care îi revenea conform art. 344 alin. (3) lit. d) din Codul Contravenţional.

Conform art. 7 din Codul Contravențional, persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod.

Conform art. 381 alin. (4) din Codul Contravențional, autoritatea competentă să soluționeze cauza contravențională are obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă, a circumstanțelor cauzei, de a evidenția atât circumstanțele care dovedesc vinovăția persoanei, cât și cele care dezvinovățesc persoana în a

cărei privință a fost pornit proces contravențional, precum și circumstanțele atenuante sau agravante.

Totodată, legiuitorul a instituit obligația încheierii procesului-verbal cu privire la contravenție fiind obligatorie întrunirea cumulativă a 2 condiții: a constatărilor personale a agentului constatator și a probelor acumulate.

Din perspectiva capitolului IV din Cartea I al Codului Contravențional, instanța de judecată evidențiază că, sancțiunile administrative nu privesc un grup de persoane, ci se adresează tuturor cetățenilor în vederea realizării scopului preventiv și represiv al sancțiunii, iar potrivit art. 38 alin. (4) din legea citată, arestul contravențional poate fi aplicat și în cazul neexecutării intenționate a unei alte sancțiuni contravenționale, ceea ce conferă faptei natura penală. Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de § (2) al art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului. (*Ziliberberg împotriva Moldovei (§ 35, din 01 februarie 2005), Anghel împotriva României (§ 52, din 04 octombrie 2007) sau Ozturk împotriva Germaniei (din 21 februarie 1994*).

Această împrejurare fundamentează la nivel de principiu că, sarcina probei în procedura contravenționala desfășurata în fața instanței de judecata revine în primul rând organului constatator și, în condițiile în care acesta face dovada vinovăției, făptuitorul urmează să-și probeze nevinovăția.

Potrivit art. 458 alin. (1) din Codul Contravenţional, examinînd cauza contravenţională, instanţa de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenţiei imputate; b) existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei; c) vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional; d) existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante; e) necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale; f) alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei.

Instanţa de judecată a mai stabilit că, acţiunile ilicite ale contravenientei persoana juridică SRL ,,ALO” au fost demonstrate cu certitudine, fapt confirmat de materialele cauzei și cercetate nemijlocit în ședință.

Astfel, examinând cauza contravenţională sub toate aspectele, complet şi obiectiv, clarificând toate circumstanţele ce au importanţă pentru soluţionarea justă a cauzei contravenţionale, verificând la fel încadrarea juridică a faptei, norma materială contravenţională şi indiciile calificative ale elementelor constitutive ale contravenţiei - în raport cu materialele cauzei contravenţionale examinate în cadrul şedinţei de judecată şi cercetînd materialele anexate la dosar, instanţa de judecată conchide că, argumentele conţinute în contestaţie sunt neîntemeiate, cu atât mai mult că, careva motive de fapt concrete nu au fost înaintate.

Drept concluzie, instanţa de judecată stabileşte că, la încheierea procesului-verbal cu privire la contravenție și deciziei de aplicarea sancțiunii contravenționale prin care s-a dispus recunoaşterea ***** vinovată în săvârșirea contravenţiei prevăzută de art. 344 alin. (3) lit. d) din Codul Contravenţional, agentul constatator Cătălina Oprea a respectat prevederile art. 443 din Codul Contravenţional şi a determinat caracterul veridic al contravenţiei imputate, neidentificându-se careva circumstanțe din cele prescrise la art. 445 din Codul Contravențional şi care ar conduce la nulitatea procesului-verbal cu privire la contravenție, fiind acordată atenție cuvenită prevederilor art.art. 5 - 9 din Codul Contravenţional, şi anume principiul legalităţii şi egalităţii în faţa legii, principiul dreptăţii şi caracterului personal al răspunderii contravenţionale, precum şi principiul individualizării răspunderii contravenţionale şi sancţiunii contravenţionale, astfel ca obiecţiile făcute de către administratorul***** ***** în contestaţia sa să aibă un

caracter de a evita răspunderea contravenţională şi care să nu poată influenţa actele nominalizate supra, or, odată ce procesul-verbal cu privire la contravenţie şi decizia de aplicare a sancţiunii contravenționale fiind legale în fond, aceste acte nu pot fi anulate pe motive formale.

Aşadar, instanţa de judecată conchide că, la examinarea cauzei contravenţionale, agentul constatator a determinat caracterul veridic al contravenţiei imputate, existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei, vinovăţia ***** existenţa circumstanţelor atenuante şi a celor agravante, necesitatea sancţionării celui din urmă şi caracterul sancţiunii contravenţionale, ca în consecinţă să i se aplice o sancţiune contravenţională echitabilă şi în limitele fixate şi prevăzute de respectiva normă materială contravenţională. Deci, constatând şi elucidând circumstanţele descrise mai sus, instanţa de judecată găseşte de cuviinţă ca contestaţia administratorului ***** *****, să se respingă, ca neîntemeiată.

Reieșind din situația creată, consideră instanța că, reprezentantul petentului nu au făcut proba nevinovăției sale, or, la caz sunt lipsă de careva probe care ar combate cele constatate din cadrul dosarului.

Prin urmare, potrivit principiului „*actori incumbit probation”*, cel ce face o afirmaţie în faţa judecăţii trebuie să o și dovedească. Astfel, contestatarului îi revenea sarcina probei sub aspectul dovedirii comunicării datelor necesare, fapt care putea fi demonstrat printr-o completare a procesului-verbal cu privire la constatare.

În acest sens, faţă de cele invocate mai sus, instanța apreciază că, ***** a săvârşit fapta contravenţională reţinută în sarcina sa prin procesul-verbal cu privire la contravenţie, nefiind răsturnată prezumţia de validitate şi temeinicie de care beneficiază acest act, iar în privinţa sancţiunii aplicate petentului, instanţa apreciază că, aceasta este proporţională cu gravitatea faptei săvârşite.

Având în vedere cele prezentate anterior, instanța va respinge ca neîntemeiată contestația formulată şi va menţine procesul-verbal cu privire la contravenție încheiat la 27 mai 2026 și decizia de sancționare, emisă la 16 iunie 2026 de către angajații Inspectoratului de Stat pentru Supravegherea Produselor Nealimentare și Protecția Consumatorilor, ca fiind legal şi temeinic.

În temeiul celor justificate, călăuzindu-se de prevederile art. 395 alin. (1) pct. 2), art. 448, art. 460 și art. 462 din Codul Contravenţional, în numele Legii, instanţa de judecată-

H O T Ă R Ă Ş T E:

Se respinge, ca neîntemeiată, contestația depusă de administratorul ***** *****, împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria IPN 01 nr. 001447 din 27 mai 2026, în baza art. 344 alin. (3) lit. d) din Codul Contravențional și a deciziei de sancționare contravențională din 16 iunie 2026.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs, în termen de 15 zile, la Curtea de Apel Centru, prin intermediul Judecătoriei Chișinău *(sediul Buiucani)*.

Preşedinţele şedinţei,
Judecător **Sergiu Ciobanu**